

ע"פ 8244/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

ע"פ 8244/17

לפני:

כבוד השופט מ' מוז

כבוד השופט ד' מינץ

כבוד השופט י' אלרון

המעוררת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

פלוני

ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי תל אביב-
יפו בתיק פ 16-01-050629 מיום 10.9.2017 שנייתן
על ידי כבוד השופט מ' הלוי

תאריך הישיבה:

כ"ד בסיוון התשע"ח (07.06.2018)

בשם המัวרת:

עו"ד אפרת גולדשטיין

בשם המשיב:

עו"ד שמואל פליישמן

גב' ברכה ויס

בשם שירות המבחן למבוגרים:

פסק דין

השופט י' אלרון:

1. לפנינו ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחוזי בתל אביב בת"פ 16-01-050629 (השופט מ' לוי) מיום 10.9.2017, בגין הושתו על המשיב עונש מאסר בפועל של 4 שנים; עונש של 24 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 חודשים.

עמוד 1

שנים, לבל יעבור עבירה אלימות מסוג פשע; עונש של 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שניםים, לבל יעבור עבירות אלימות מסוג עוון או עבירה של החזקת סכין; וכן פיצוי לקורבן העבירה בסך 30,000 ש"ח.

ערעור זה מופנה כלפי קולת העונש.

העובדות הדרישות לעניין

2. המשיב הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבודות כתוב אישום מתוקן בעבירה של חבלה בכוונה מחמייה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 ובעבירה של החזקת סכין שלא דין לפי סעיף 186(א) לחוק זה.

3. על פי העבודות המתוארכות בכתב האישום המתוון, ביום 15.1.2016 בשעה 05:40 לפנות בוקר או בסמוך לכך, בילה א'ILD. 83 (להלן: המתלוון) במועדון בתל אביב (להלן: המועדון). באותו עת שהמשיב אף הוא במועדון.

במועד המציג לעיל, ולא כל סיבה הנראית לעין, ניגש המשיב אל המתלוון, תפס אותו בידו, הפילו ארצתה ובעט בבטנו. מאבטחים שנכחו במועדון ניסו לאחוץ במשיב על מנת לעצור אותו אך הלה המשיך ובעט בראשו של המתלוון, בעוד שהמתלוון מנסה לגונן על ראשו בידיו. בשלב זה הורחק המשיב מהמתלוון, אך כעבור דקות ספורות שב ובעט מספר פעמים בכל חלק גוףו של המתלוון. בשלב מסוים ובעוד שהמתלוון שכוב על הרצפה, נטל המשיב כסא בר שהיה במקום והטיח אותו בפניו של המתלוון.

בסמוך לאחר התקיפה המתוארכת לעיל, עזב המשיב את המועדון בעודו שרוע על רצפת המועדון כשהוא חbold ושותת דם מראשו. המתלוון הובל לבית החולים כשהוא מעורפל הכרה, שם הורדם והונשם.

כתוצאה מעשיו של המשיב, נגרמו למתלוון דימומים מוחיים ושברים רבים בעצמות הפנים, לרבות ארובת עין ימין ואוזן ימין, המתוימה גדולה מרובה עין שמאל ודם מאוזן שמאל. כמו כן, נגרמה למתלוון פגיעה משמעותית ביכולת הראה בעין שמאל.

עוד תואר בכתב האישום כי ביום 18.1.2016 בשעה 22:15 או בסמוך לכך, נעצר המשיב על ידי המשטרה, בסמוך לשער הכניסה בחצר ביתו, כשהוא נושא בכיס מעילו סכין שלא דין.

4. במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו בא-כוח הצדדים, הודה המשיב כאמור בכתב האישום המתוון, ללא הסכמה לעניין העונש. סוכם כי התביעה תעזור להורות על הגשת מסקיר נפגע עבירה בעניינו של המתלוון ואילו ההגנה תעזור להורות על הגשת מסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של המשיב. עוד סוכם כי התביעה תגיש לבית המשפט ראיות לעונש, שיש בהן כדי ללמד על עצמת הפגיעה שנגרמה למתלוון, וכן סרטון המתאר את האירוע במועדון.

5. בתסקיר נפגע העבירה ביום 23.4.2017 פורטו הנזקים הפיזיים והנפשיים הקשים שנגרמו למתלוון כתוצאה

ממעשי המשיב. תואר כי המתלון סובל מעיוורון בעין שמאל וראייה מוגבלת בעין ימין וכי הוא הוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כבעל נכות בשיעור של 100% מיום הפגיעה, והחל מיום 1.5.2016 דרגת אי כושר העומדה על 65% ונוכות רפואית על 56%. כמו כן נמצא המתלון במעקב פסיכיאטרי הכלול טיפול רפואי בשל מצבו הנפשי מאז האירוע. עוד צוין כי מאחר שאינו יכולתו של המתלון לשוב לעבודתו כנהג מלגזה, נפגעה קשותה פרנסת המשפחה, ונזקף לחובתו של המתלון חוב כספי משמעותי.

שירות המבחן סיכם את התרשומות מהמתלון ומהנזקים שנגרמו לו באופן הבא:

"מהפגש עם [המתלון] התרשמנו מגבר צעיר אשר תפקד באופן עצמאי ומספק מבחינתו לאורך חיים, במישור התעסוקתי והביני-אישי, עם תקווה ואופטימיות לצמיחה וניהול אורח חיים טוב ומספק. פגעה על ידי הנאם [המשיב – י'], ומפגש בלתי צפוי ומזעزع עם רוע ואכזריות, קטעו באחת את עולמו המוכר, ופגעו בשאייפותיו ואמונתו בעצמו וביכולתו להוות דמות חזקה ולהגן על עצמו ועל משפחתו. מדובר בפגיעה שהפכה את [המתלון] לאדם פעל ובריא לאדם פגיע, חולה, חסר אונים, חרד, נעדר ביטחון עצמי ודכאוני. רצף החיים שבנה במשאביו הדלים שלו לו, נקטע והתרסק. ... הפגיעה על ידי הנאם, אשר הייתה עבורו אקרראית, פתואמית ולא צפואה, לוותה בחוויה קשה של סכנת חיים וגורמת לו להיות במצב תמיד של חרדה קיומית, מתח, דרישות, חוסר שקט וחשנות".

6. מתスクיר שירות המבחן בעניינו של המשיב, מיום 4.6.2017, עולה כי למשיב הרשות קודמות בגין אף נדון לעונשי מאסר בפועל. שירות המבחן התרשם כי המשיב התקשה להבין לעומק את חומרת העבירות שביצע ולגלות אמפתיה כלפי המתלון. כן צוין בתスクיר כי למשיב דפוסים עבריניים והתמכורותים ללא טיפול, וכי קיימת רמת סיכון גבוהה למעורבות בהתנהלות אליויה בעתיד אשר תוצאותיה עלולות להיות חמורות מאוד.

עוד צוין כי העונשים שהוטלו על המשיב בעבר לא הרתיעו את המשיב מלשוב ולבצע עבירות אלימות. בסיכום התスクיר, הומלץ כי:

"noch העדר בשלות טיפולית, כמו גם הישנות העבירות והיותו בהידדרות, נמליץ על ענישה קונקרטית שתמחיש את חומרת העבירות. כמו כן נמליץ על פיצוי למתלון".

ביום 3.7.2017 הוגש תסקיר משלים בעניינו של המשיב בהתייחס לחוות דעת גורמי הטיפול בבית המעצר בו שהה, על פיה המשיב השתלב בסדנה טיפולית בת ארבעה מפגשים.

גזר הדין

7. בגזר דין סקר בית משפט קמא את הראיות לעונש, את עיקרי טיעוני המדינה ואת עיקרי טיעוני ההגנה וכן גזר דין שהונחו בפניו לצורך קביעת ענישה הרואין.

בית המשפט בחר את הערכים שנפגעו מביצוע מהubeiroot בנסיבות דנן – בכלל זה שלמות גופו של המתלון

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

וביטחונו, הגנה על ביטחון הפרט וביטחון הציבור, השמירה על הסדר הציבורי - וקבע כי מידת הפגיעה בערכים אלה הייתה גבוהה. כן הדגיש בית המשפט את מדיניות הענישה המחייבת המתחייבת, כלל, בעבירות אלימות, לצורך הרתעת הנאשמים והרבים ולצורך הגנה על שלום הציבור וביטחונו.

בית המשפט ציין, באשר לנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, שהמקרה דן מהו דוגמא לתופעה הפסולה של אלימות קשה ואכזרית, ללא היכרות מוקדמת בין הנאשם למTELON, מוביל שהיתה כל התగורות מצד המTELON או מניע אחר.

לאחר ש核实 את הפגיעה בערכים המוגנים, את מדיניות הענישה הנהוגה ואת הנסיבות הקשורות ליצוע העבירות, קבע בית המשפט כי מתחתן העונש ההולם בגין אירוע האלימות מושך תיק זה נע בין 3 ל-7 שנים מאסר בפועל.

8. בעת גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, שקל בית המשפט לקובלא את "גילו הצער של הנאשם", שהיא בן 27 בעת ביצוע העבירות; את הודהתו ביצוע העבירות והבעת חרטה על מעשיו, אשר להתרשםתו של בית המשפט הייתה כנה; ואת רצונו הcken של הנאשם לפותח דף חדש בחייו, ל贊וח את התנהגוותו הפלילית הקודמת, לחזור למוטב ולדרך הישר, וכן להקים משפחה. מנגד, שקל בית המשפט לחומרה את עברו הפלילי של הנאשם (על אף שציין כי זו רשותו הראשונה בעבירות אלימות) ואת התרשםותו השלילית של שירות המבחן.

בסיומו של דבר ציין בית המשפט קמאמ כי החלטת להטיל על הנאשם בגין העבירות בהן הורשע עונש מאסר בפועל המצו "בחלקו התחתון של מתחתן העונש ההולם" וגורע עליו עונש של 4 שנים מאסר בפועל וכן עונשים נוספים המפורטים בפסקה 1 לעיל.

בית המשפט ציין כי בנסיבות הכלולות מצא לנכון להתחשב בתקופה שבמהלכה היה הנאשם עצור בגין הליך זה ובת אסир בגין הлик פלילי אחר, באופן שתונוכה מתקופת המאסר שנגזר עליו בהליך זה כמחצית מתקופת המאסר המקבילה למעטך.

הערעור והדין בו

9. בnimoki הערעור, טענה המערערת כי טעה בית משפט קמאמ הן בקביעת מתחתן עונשה שאינו הולם את מדיניות הענישה המחייבת בעבירות אלימות, הן בגין גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם. לשיטתה, העונש המלא שנקזר עליו אינו מבטא די הצורך חומרת מעשיו של הנאשם ומידת אשמו ונוטן משקל ראוי לשיקול הרתעתו האישית של הנאשם והרתעתה הרבים.

בהקשר זה נטען, כי בית משפט קמאמ לא נתן די משקל לאכזריות הגלומה במעשה הנאשם, אשר תקף את המTELON על לא עול בכפו, וכך גם אין משקל הולם לכך שהמשפט שב ותקף את המTELON לאחר שכבר הורחק

מןנו, כעולה מהסתורון שהוגש לבית משפט קמא. כמו כן נטען כי בית המשפט לא נתן משקל מספק לנזקים הפיזיים החמורים והקבועים, לנזקים הכלכליים ולנזקים הנפשיים הכבדים שנגרמו למתלון.

כמו כן, לטענת המערערת, שגה בית משפט קמא כאשר קבע מתחם אחד לשתי העבירות שהורשע בהן המשיב, על אף שמדובר בשתי עבירות שונות, אשר אין חלק מאותה מסכת אירועים, וכי גזר דין נשמטה כל התייחסות לעבירה הננספת בה הורשע המשיב – החזקת הסcin.

עוד נטען כי שגה בית המשפט משקיע, במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, כי יש להתחשב בගילו הצעיר של המשיב כנשיכה מוקלה, שכן המשיב היה בן 27 בעת ביצוע העבירות, ולשיטת המערערת "אדם בגיל זה הוא אדם בוגר ו בשל בכך ניתן להבין את מעשיו כמו גם את מידת חומרתם". בנוסף, נטען כי במסגרת זו היה על בית המשפט לחתם משקל רב יותר לעברו הפלילי המכובד של המשיב, הכלל חמוץ הרשות קודמות.

לבסוף נטען כי שגה בית משפט קמא גם כאשר קבע שיש לנכונות מתוקופת המאסר שנגזרה על המשיב חלק מהתקופה בה ריצה עונש מאסר בפועל בתיק אחר תוך כדי מעצרו, שכן לטענת המערערת לא מתקדים בנסיבות העניין הרצionarioyal העומד בבסיס הנהול לנכונות את ימי המעצר מעונש המאסר שנגזר על נאשם בתום ההליך.

מכל הנימוקים האמורים עתרה המערערת "להורות על החמורה ממשית בעונשו של המשיב, אך שיטול עליו עונש מאסר ממושך, העולה בהרבה על עונש המאסר שנגזר עליו".

10. מנגד, טען בא-כוח המשיב כי אין להתערב בגזר דין של בית משפט קמא, שכן במסגרתו נשלכו כלפי כל השיקולים הרלוונטיים לחומרה ולקולא.

בא-כוח המשיב ביקש לבדוק את עניינו של המשיב מגזר דין אחרים שהוגשו לבית המשפט, תוך שציין כי במקרה דין מעשי המשיב היו נעדרי תכנון קודם וכי המשיב קיבל אחריות על מעשייו והודה ביצוע העבירות ובכך חסר זמן ומשאבים מבית המשפט.

בנוסף לדבר לעיל, התמקד בא-כוח המשיב מכלול נסיבותו האישיות והמשפחתיות של המשיב, ובו גילו הצעיר בעת ביצוע המעשים, היוו בן למשפחה דלת אמצעים ורצוונו הcn להשתקם. מטעמים אלו עמדתו היא כי אין להתערב בעונש שנגזר על המשיב על ידי בית משפט קמא.

אשר לטענת המערערת בדבר ניכוי חלק מתוקופת המעצר החופפת לתקופת המאסר, טען בא-כוח המשיב כי קביעתו של בית המשפט תואמת את ההחלטה בע"פ 2562/16 אלון עמר נ' מדינת ישראל (27.3.2017).

11. הונח לפנינו تسجيل משלים מטעם שירות המבחן, מיום 4.6.2018, אשר כלל, בין היתר, דיווח מגורמי הטיפול בבית הסוהר "ריםונם", שבו צוין כי בתחילת חודש يول' 2017 חזר המשיב לה坦נהל באופן שלילי, היה מעורב באירועים שליליים, ואף סירב להשתתף באגפים הרגילים. אשר על כן, שהה בתנאי הפרדה במשך חודשים וחצי, עד לגזר דין

בתיק זה, עת הוחלט על שיבוצו בבית הסוהר "צלמון".

זאת ועוד, ציון כי זמן קצר לאחר הגעתו לבייט סוהר "צלמון" היה מעורב באירוע הפרת משמעת בעל אופי אלים כלפי סוהר, והוחלט על החזרתו לכלא "רימונים", שם שב והפר את הסדר והמשמעת בכך שシリב להתקבל בבית הסוהר. רק כחודש לאחר מכן הסכים להשתבץ באופן משלבים, שם הוא שווה מזה חמישה חדשים ותפקידו תקין, למעט מציאת חפצים אסורים בתאו.

על פי התרשומות גורמי הטיפול בכלל, המשיב נעדיר יכולות וכוחות להתמודד עם הצורך בשינוי דפוסי התנהגותו ואורחות חייו, וניכר שהוא זקוק לטיפול עמוק בתחום ההתמכריות וההתנהגות הכללית. כן ציון כי בשלב זה מביע המשיב מוטיבציה מילולית להשתלב הטיפול.

קצינת המבחן שהופיעה לפניינו בעת הדיון, שבה על האמור בתסוקיר המשפטים, ציינה כי עבר לדין בדקה אם חל שינוי בהתנהלות המשיב, ואולם נמסר לה כי המשיב לא הצליח לשימוש שום שינוי בהתנהגותו, שהוא אכן אף חמורה מכפי שנכתב בתסוקיר.

דין והכרעה

12. דין הערוור להתקבל.

לאחר שבחנו את חומר הראיות שהוגש לבית משפט קמא בשלב הטיפולם לעונש, את גזר הדין, את נימוקי הערוור, ושמענו את בא-כוח הצדדים, אנו סבורים כי העונש שהושת על המשיב בגין דין של בית משפט קמא סודה באופן חריג לקויה מדיניות הענישה הרואיה בעבירות האלים החמורה שהורשע בה, באופן המצדיק את התערבותנו.

13. בית משפט קמא עמד נכונה על מכלול הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממושב המשיב, ועל הפגיעה הקשה בערכים חברתיים אלה, ואולם לא ניתן לכך ביטוי של ממש בגין דיןנו.

עבירות אלימות חמורה מסווג זו שהורשע המשיב בביצועה, המכוננת כלפי גופו של אדם והפוגעת פגיעה אנושה בכבודו ובזכות לשלמות גופו, מהיבת השחתה עונש מסר בפועל לתקופה ארוכה ומשמעותית, אשר תביא לידי ביטוי הולם את שיקולי ההרעתה; הן הרעתו של מבצע העבירה מלבוש ולבצע עבירות דומות בעתיד הן הרעתה הרבים מפני ביצוע עבירות אלימות אשר פשו כנגע בחברה הישראלית.

14. מעשיו של המשיב חמורים הם, וראויים לגינוי חריף. המשיב הכה את המתלון באכזריות רבה, חבל בו בכל חלקו גופו ללא רחם, ואף לאחר שהורחק ממנו שב ופיקל את דרכו אליו על מנת לשוב ולהקומו, ואף הטיח בפניו כיסא בר בעוצמה ובאכזריות רבה. המשיב לא הרפה מהמתלון עד שהותירו מוטל על הארץ כשהוא מעורפל הכרה, חבול ושותת דם.

חומרה מיוחדת יש לייחס למשיב, שכן הוא הכה את המתלון ללא היכרות קודמת ביניהם, ומלבדו שקדמה לכך כל התגורות מצד המתלון. התנחות אלימה זו של הכתא אדם אחר, עובר אורך שנקרה בדרךו של המשיב, באופן אקריא לגמרי, ועל לא עול בכפו של הקרבן, היא בלתי נתפסת בחומרתו.

15. הנזקים הגופניים שנגרמו למתלון בשל מעשי המשיב הם חמורים ביותר. כעולה מהתשkieר, כתוצאה מהחבלות שחל בו המשיב באכזריות, התעוור המתלון בעין שמאל וראייתו בעין ימין הפקה מוגבלת. מדובר בריא ופעיל, בעל משפחה, הפך המתלון בבת אחת לנכה התלוי בחסדי הבריות. בשל נזקי הגוף איבד המתלון את מטה לחמו, נאלץ להתקיים מקצתה של המוסד לביטוח לאומי והוא יכול עוד לפרט את משפטו בכבוד כבאים ימימה.

בשל האימה מהאלימות הקשה שספג ושל תחושת האקריאות שלוותה אליה, סובל המתלון גם מהתקפי חרדה, שינויים קיצוניים במצב רוחו והפרעת הסתגלות אשר בגין נזק לטיפול פסיכיאטרי. מובן כי האירוע והשלכותיו השפיעו באופן ישיר גם על משפטו של המתלון, אשר נאלצת להתמודד מדי יום עם הנזקים הקשים שנגרמו למתלון הן במישור הפיזי הן במישור הנפשי.

16. כאמור, למשיב חמש הרשעות קודמות, בגין חלקן אף ריצה עונשי מסר בפועל. בעת ביצוע העבירות שהורשע בהן בהליך זה, היה המשיב בוגר די כדי להבין את חומרת מעשיו ואת השלכותיה הקשות. על אף זאת, מתחקיי שירות המבחן שהוגשו הן בבית משפט קמא הן בבית משפט זה, אשר פורטו לעיל, עולה כי אף ביום, בהיותו נתון מאחוריו סור גור וברית, מתנהל המשיב באופן שלילי ביותר והוא מטיב את דרכיו, וביעיר כי קיימת רמת סיכון גבוהה מכך למעורבות והtanhalot אלימה בעtid. בכל אלו יש כדי ללמד על הצורך בהרתעת המשיב מפני הישנות ביצוע עבירות אלימות וUBEIROT ACHROT UL YD.

17. מקובלת علينا גם טענת המערערת בדבר השגגה שנפללה לפני בית משפט קמא משקבע מתחם ענישה אחד לשתי העבירות שהורשע בהן המשיב, על אף שמדובר בשתי עבירות שונות, שאינן חלק ממסכת אירועים אחת. צcursor, המשיב נتفس כשהוא נושא בכיס מעילו סכין שלא כדין, שלווה ימים לאחר עבירת האלימות החמורה שביצע כלפי המתלון. בנסיבות אלה, אנו סבורים כי היה על בית המשפט לקבוע שני מתחמים שונים לשתי העבירות שהורשע בהן המשיב, וזאת אף אם העבירה של החזקת סכין היא משנה בחומרתה ביחס לעבירה העיקרית של חבלה בכוננה מחמייה, כפי שנקבע בגזר הדין.

18. מכל הנימוקים האמורים, אנו סבורים כי העונש אשר נגזר על המשיב אינו הולם את אופיין החמור של העבירות שהורשע בהן. אין די בעונש זה כדי לבטא תגובה עונשית הולמת, בפרט כאשר בפנינו משיב אשר לו רישומים פליליים בעברו, ריצו עונש מסר בפועל ותקיר שלילי של אדם אשר רמת הסיכון אשר נשקפת ממנו אינה גבוהה.

יתרה מזאת, אין די בעונש זה כדי לבטא את המסר הראוי הן כלפי המשיב עצמו הן ביחס לחברה כולה בכל הנוגע לחומרתן הרבה של עבירות האלימות ופגיעהן הקשה בזכותו של הפרט לשלים גופו ובהגנה על ביטחונו של הפרט.

19. אשר על כן, אנו מחייבים להთערב בעונש המסר בפועל אשר נגזר על המשיב באופן שהוא עליו לרצות 6

שנות מאסר בפועל, תחת 4 שנות המאסר שנגזרו עליו. איןנו סבורים כי עונש זה משקף כראוי את חומרת מעשיו של המערער; ואולם, בקביעת עונש זה נהנו על פי ההלכה הפסוקה לפיה ערעורו אינה מזכה את הדיון עם נאשם.

20. לבסוף, מקובלת علينا גם טענת המערערת כי שגה בית משפט קמא משהורה על ניכוי תקופת של שלושה חודשים מתוקופת המאסר שנגזרה על המשיב, בשל כך שהמשיב היה נתון במעצר במשך שישה חודשים בעת שריצה עונש מאסר בפועל בתיק אחר.

לנאים שהורשע אין זכות קניה להתחשבות מצד בית המשפט באופן שיורה על ניכוי חלק מימי מעצרו החופפים לימי מאסרו, ובירית המחדל כאשר ימי המעצר הם בחופף למאסר אחר, היא כי ימי מעצר אלה לא יונכו מן העונש. בנסיבות העניין, לא מצאנו כי ראוי המשיב להתחשבות בדמות ניכוי ימי מעצרו החופפים לתקופת מאסרו, אשר נוצר עליו בהליך פלילי אחר.

משמעות הדבר היא כי המשיב ירצה עונש מאסר בפועל של 6 שנים, אשר ימנם מיום גזר דיןו של בית משפט קמא (15.3.2017), וזאת ללא ניכוי "מחצית תקופת המאסר המקביל למעצר" כהחלטת בית משפט קמא.

יתר רכיבי גזר דיןו של בית משפט קמא יoothro על כנמו.

21. משלא כל הערעור התייחסות לרכיב הפיזי שנפסק לטובת המתלוון, יותר סכום הפיזי על כנו. עם זאת יובהר, כי אין בכך כדי למנוע מהמתלוון להגish תביעה אזרחית נגררת להליך הפלילי, על פי הוראות סעיף 77 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, תקנה 17 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: התקנות), וסעיף 42א לפקודת הריאות [נוסח חדש], התשל"א-1971. המערערת תבהיר למתלוון את אפשרותה לעשות כן (בשים לב למועד הקבוע להגשת תביעה כאמור לפי תקנה 17(ב) לתקנות).

ניתן היום, ח' בתמוז התשע"ח (21.6.2018).